

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 02 iunie 2020 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, declarat de avocatul Victor Bantîș, în numele inculpatului

Tabacari Serghei XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>17.08.2018 – 02.06.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>30.10.2020 – 09.02.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>23.04.2021 – 19.05.2021.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 02 iunie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Tabacari Serghei a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani închisoare, art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani închisoare și art. 27, 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal la 3 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 02.06.2020.

2. Instanța de fond a constatat că la 19 iulie 2018, aproximativ ora 10.00, inculpatul Tabacari S., aflându-se pe XXXXXX XXXXXX, XXXXXX, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestora, prin acces liber a pătruns în automobilul „Mercedes-Benz Sprinter”, n.î. XXXXXX , ce aparține lui Manea O., de unde, pe ascuns, a sustras o geantă la preț de 200 lei, în care se aflau mijloace financiare în sumă de 3070 lei, permisul de conducere, buletinul de identitate, ambele acte pe numele lui Manea O., părăsind locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate daune în proporții considerabile, în valoare totală de 3270 lei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate pe art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, la 06 august 2018, aproximativ la ora 17.25, aflându-se pe adresa XXXXXX XXXXXX, XXXXXX, prin forțarea geamului, a pătruns în automobilul „Volkswagen Caddy”, n.î. XXXXXX , care aparține lui Moraru I., de unde, pe ascuns, a sustras o geantă confecționată din piele de marcă „Vitalie Burlacu” în valoare de 700 lei, în care se afla un portmoneu confecționat din piele în valoare de 300 lei, în care se aflau mijloace bănești în sumă de 5000 lei, 50 Euro, echivalentul a 956 lei, conform ratelor oficiale de schimb stabilite de BNM, precum și carduri bancare, acte pe numele lui Moraru I., permis de conducere, buletin de identitate, asigurarea și testarea tehnică a automobilului menționat, bunuri care aparțin lui Moraru I., după care a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate daune în proporții considerabile, în sumă totală de 6956 lei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, la 05 octombrie 2018, aproximativ la ora 18.35, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns prin deschiderea ușii în automobilul „Dacia Logan”, n.î. XXXXXX, în timp ce era parcat pe XXXXXX XXXXXX, XXXXXX și, în mod deschis, a sustras un telefon mobil de model „Samsung Galaxy” la prețul de 3000 lei, o tabletă de model „Samsung Galaxy Tab3” la prețul de 4000 lei, cauzând părții vătămate Calinin A. o daună materială considerabilă în sumă de 7000 lei, însă din cauze independente de voința făptuitorului, nu și-a produs efectul, din motiv că a fost reținut.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate pe art. 27, 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, ca tentativa de jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și vina în comiterea acestora, solicitând examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la

240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, iar art. 187 alin. (2) Cod penal - cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale, că inculpatul a recunoscut vinovăția integral, a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală și beneficiază de reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă cu închisoare, că în calitate de circumstanțe agravante au fost stabilite săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară și pentru alte fapte care au relevanță cu cauza, iar circumstanțe excepționale nu au fost constatate, ori, inculpatul a mai comis infracțiuni similare, fiind în nenumărate rânduri în conflict cu Legea, dar nu și-a format concluziile necesare, concluzionând că corectarea, reeducarea lui și atingerea scopului pedepsei penale, poate avea loc doar cu privare de libertate, prin stabilirea unei pedepse cu închisoare, deoarece, pedepsele mai blânde nu vor avea efectul de reeducare și de restabilire a echității sociale, precum și de realizare a prevenției generale și speciale indispensabile pedepsei penale.

Totodată, instanța a reținut că la momentul pronunțării sentinței, inculpatul execută pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău din 25.01.2019.

3. Avocatul Victor Bantîș a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Apelantul a invocat că pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră în raport cu faptele comise, or, acesta a recunoscut vina în cadrul urmăririi penale și a cercetării judecătorești, a colaborat cu organul de urmărire penală și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată.

3.1. La 03 decembrie 2020, a declarat apel și inculpatul, solicitând rejudecarea cauzei.

Apelantul a indicat că a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate și și-a cerut scuze de la partea vătămată Calinin A.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, apelul inculpatului a fost respins ca fiind depus peste termen, iar al avocatului - ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că sentința din 02.06.2020 a fost pronunțată public și înmănată avocatului Victor Bantîș la aceeași dată, iar inculpatului i-a fost înmănată, în limba rusă, la data de 23.10.2020.

Însă, inculpatul a depus apelul la data de 03.12.2020, fără a solicita repunerea în termen, deci, apelul inculpatului urmează a fi respins ca fiind depus peste termenul legal.

Totodată, la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicând-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, luând în considerație că acesta anterior a mai fost condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău din 25.01.2019, în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b) și 349 alin. (1) Cod penal, la 11 ani închisoare și, chiar dacă sentința nu a intrat în vigoare, nu și-a făcut concluziile de rigoare, comițând un șir de infracțiuni ușoare și mai puțin grave, îndreptate contra patrimoniul persoanei.

Instanța de fond a ținut cont de personalitatea inculpatului, a acceptat cererea de examinare a cauzei în procedură simplificată, iar acesta a beneficiat de reducerea

termenului de pedeapsă cu 1/3 și nu este temei de a desființa sentința în partea solicitată, pedeapsa fiind în corespundere atât cu principiul proporționalității, cât și cu scopul pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal.

5. Avocatul Victor Bantîș a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Recurentul a invocat că inculpatul a recunoscut comiterea faptelor incriminate, iar examinarea cauzei a avut loc în procedură simplificată.

Însă, hotărârile adoptate contravin prevederilor art. 7, 61, 75-78 Cod penal, iar instanțele de fond și de apel nu au ținut cont de toate circumstanțele cauzei, fiind aplicată o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, care generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și neîncredere în lege, ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit de legea penală.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală – s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75, 81 alin. (3), 84 alin. (1) Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi

din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate.

În consecutivitatea enunțată, instanțele de fond și de apel just au concluzionat că, în cazul care inculpatul a recunoscut vina, s-a căit și a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, dar a comis mai multe infracțiuni, inclusiv o tentativă de jaf, care se pedepsește în exclusivitate cu închisoare, circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, anterior a mai fost condamnat, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de recurent, o pedeapsă atenuată ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Victor Bantîș, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 02 iunie 2020 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, în privința inculpatului Tabacari Serghei XXXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 18 iunie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Victor Boico